

Marci vadászik

Marci a verébfióka
lepottyant a faágról.
Nehogy kiderüljön otthon,
kap akkor majd anyjától.

Csábította a nagy világ
annak a sok csodája.
Gondolta, ha visz élelmet
anyja majd megbocsátja.

Ugrott párat, lépett egyet
máris látott egy csodát.
Szunyókálva bokor alatt
óriási gilisztát.

Jó hangosan felkiáltott:
– Ébredjél már fel komám!
– Ne aludjál most itt nekem,
te leszel a vacsorám.

Akkora volt a kukac, mint
gólya nyaka nagyjából.
Három hétig ebédelnek
ekkora nagy jószágból.

Fel is ébredt a nagy kukac,
persze, mert őt zaklatták.
Ásított is olyan nagyot
a vakok is láthatták.

Csodálkozott nagyon Marci
látva ásító komát.
– Foga nőtt a gilisztának?
– Hát még ekkora csodát!

Ám a fáról anyja kiált
hívja vissza fészkébe:
– Gyere onnan pelyhes tollú,
nem lesz ennek jó vége.

- Fogtam én egy nagy kukacot!
Kiabált Marci vissza.
- Sokkal hosszabb hidd el nekem,
mint szőlőfán az inda.

– Hosszabb bizony és harap is
nem giliszta az kígyó.

- Hagyd ott Marci veszélyes az,
bármennyire csábító.

Megrettent a kicsi veréb
el is szökkent hirtelen.

Azért még visszakiabált:

- A gyümölcs tudd, jobb nekem.

A lényeg, hogy megúsza a
félelmetes kalandot.

Kapott ezért kobakjára
anyjától egy barackot.

A barack is csak egy gyümölcs
igaz nem erre gondolt,
amikor nagy pökhendien
a kígyónak visszaszólt.



Lázás lett a nap

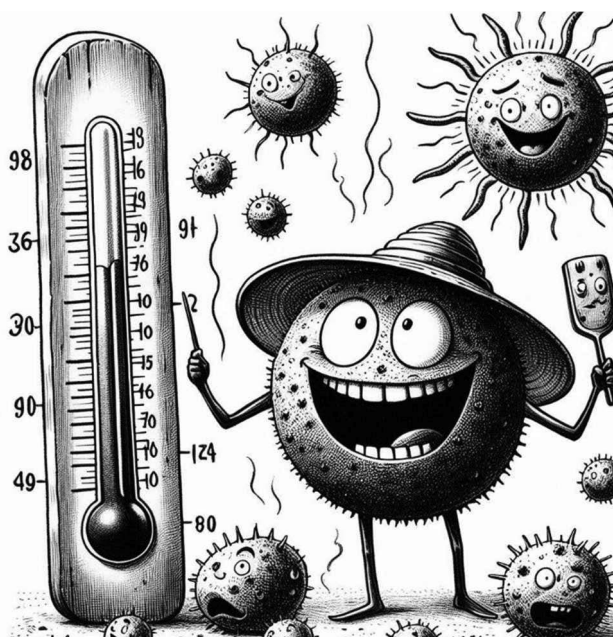
Úgy tűnik, hogy ma a napnak
felszökött a láza.
Jobb lenne, ha beülne egy
hidegvizes kádba.

Lehelt megint oly meleget,
nem lehet kibírni.
Emberfia hordó vizet
kénytelen meginni.

Vörös arca még este is
vakít fenn az égen.
Emlékszem nem volt ily meleg
egész álló télen.

Amikor éjjel lenyugszik
hold veszi át helyét.
A napocska kispárnáján
nyugtatja a fejét.

Mire felkel holnap reggel
remélem meggyógyul.
Láztól forróvá vált arca
végre haloványul.



A szemtelen kiséger

Száraz tarlón apró egér
kutakodik mag után,
Hozott is egy nagy kosarat
teliszedi délután.

Legalább is így tervezte
elég nagyravágyó volt.
Csurig gyűjti a kosarat,
kevéssel ő nem számolt.

Fárasztó volt ez a munka
fújtatott is nagyokat.
Akárhogy is keresgélte,
éppen nem lelt magokat.

Jó hangosan panaszkodik:
– Elhagyott a szerencse,
az a dagadt szájú pocok
az összeset megette.

Meghallotta a sirámát
pocok úr ki itt lakott.
Rászólt a kis szemtelenre:
– Menjél innen te vásott!

– Jól van megyek, ne kiabálj
nem vagy te a jó anyám!
– Mégis biztos vagyok benne,
megetted a vacsorám.

Na, de aztán iszkolt gyorsan,
mert a pocok erősebb.
Igaz lassabban tud futni,
az egéرنél kövérebb.

Nézte pocok az egeret,
ahogy eliramodott.
Meg is bocsájtott már neki,
hisz csak magának ártott.

Adott volna gyűjtött magból
az egérnek szívesen.
Ha kéri a kis szemtelen,
hiszen nem volt szívtelen.

Nem sikerült az egérnek
ez a mai délután,
hogyha benő feje lágya
megváltozik majd talán.



Cirmi cica és Cincin

Cirmi cicám nagyon boldog
kapott ma egy játékot,
fonalakkal összekötött
rongyból készült gombócot.

Pofozgatja, gurítgatja
lohol, hogyha elgurul.
Ráugrik és átöleli,
attól aztán felvidul.

Ám nem tartott vidámsága
túl sokáig, baj történt.
A gombóc egy lyukba esett
ott áll mellette örként.

Nem tudja onnan kivenni,
akárhogy is próbálja.
Bolyhos, zászlós tarka farkát
idegesen lóbálja.

Szomorú lett szegény Cirmi.

Mi lesz a játékával?

Bármivel is próbálkozik,
nem bír a problémával.

Ekkor aztán nagy hirtelen
történt egy kisebb csoda.

Játékát egy ismeretlen
a mély lyukból kinyomta.

Boldog volt a kicsi cica
visszakapta játékát.

Ám kíváncsian várta, hogy
mi okozta a csodát.

Nem kellett sokáig várni
lyukban megjelent egy fej.
A lyuk nem volt más egyéb, mint
egérekének rejtekhely.